

Ole Strand,

Finnsnes.

Til minne.

Så er atter en av dei gamle her på staden borte for godt. Ved Ole Strands død har Finnsnes mista ein av sine beste menneske. Roleg, stillfarande og godlynt var han denne store, sterke kjempekaren som rusla kringom på arbeidsplassen og elles millom oss. Om han kan ein trygt seja at han hadde fylt sin plass i samfunnet på en særskilt god måte.

Ole Jakobsen Strand var fødd på Langnes i Rossfjord av foreldre Jakob Olsen, Langnes og kona hans Karoline. Ho var fødd på Solli, i Målselv, men vaks opp i Bøkmannsgården på Fuglemo i Fagerfjell. Oles far døde mens han var barn og Karoline blei enke med 3 barn. Ole og hans søstre Nora, seinere gift med kjøpm. Johan Dahl, Gibostad(død no begge) og Lorentse, gift med bakar Joh. Johnsen, Gibostad.

Noen år etter Jakob Olsens død giftet Karoline seg med Knud Olsen Strand, Galtnes i Sørreisa, og her vaks Ole opp til den gilde og dyktige karen han blei. Fra tidligste ungdomsåra sine, fylte han plassen sin i fiskarbåten, godt likt av kamerater og alle andre han kom sammen med.

I mange år var han med stordrivarne «Grunnreisingan». Det var et slitsamt yrke, med mye lineegning på åpent dekk og tunge tak på Lofothavet, i Tanabakken og andre steder i Finnmark, på sildefeltane langs kysten, og på Ishavet. Men det var brae «lotter».

Ola Strand giftet seg først da han var framimot førtiåra. Kona hans, Else var fra Høgå i Lenvik. Dei livde eit lukkeleg samliv og har hatt 8 barn. Eit av barna døde. Dei andre 7 vaks opp til dugande menneske.

For omlag 30 år sia kjøpte Ole Strand ein eigedom med hus her på Finnsnes og flytta hit med huslyden sin. Han hadde gjennom åra spart seg saman ikkje så få tusen kroner, men ved eit bankkrakk mista han alle pengane han hadde slite så hardt for. Og det var ikkje greidt i dei därlege åra som kom etterpå. Men Strand heldt ut, han og den arbeidssame dugande kona hans klarte seg gjennom vanskane. Barna vaks til og så letnet det med økonomien. Men trass i därleg helse, hengte han i og arbeidet for seg og sine til hjarta sa stopp og ikkje ville gjera tenest meir. Brått vart det slutt og det vert et tomrom etter denne gilden mannen som alltid «spøgte med byens børn».

Ole Strand var ein tenksam og vel opplyst mann som hadde lese mykje og hadde sterke historiske interesser.

No gjekk gravferda hans til Finnfjordbotn kyrkjegård. I heimen hans heldt sokneprest Lyshoel ein vakker minnetale og heldt og jordfestingshøgtid ved grava.

Ole Strand er borte, men minne om den gilde mannen kjem til å live lenge millom oss.

Granner.